

NOVADI ZAĻO

Termiņi, saraksts un mazliet izdomas

Visā pasaulei, arī Latvijā, pārāk daudz pārtikas produktu nonāk atkritumos – satraukušās starptautiskās organizācijas. Mūsu valstī katrs iedzīvotājs gada laikā izmet vidēji 130 kg dažādu produktu – pārtikas atlikumus un pārpaliķumus, produktus ar beigušos derīguma termiņu un pārtiku, kas vienkārši vairs neizskatās svaiga. Lai šo atkritumu apjomu samazinātu, mazliet jāmaina savi paradumi, bet eksperti norāda, ka ekonomiska domāšana noteiktīti palīdz pieņemt lēnumus.

Stingri pieturēties pie saraksta

Pasaulei ik gadu atkritumos tiek izmesta aptuveni trešdaļa no visas pārtikas jeb 1,3 miljardi tonnu. Ar šo pārtikas apjomu katrai gadu varētu pabarot trīs miljardus cilvēku, tas ir, gandrīz četrreiz vairāk, nekā šobrīd pasaulei ir to, kuri cieš no bada. Pēc ANO pārtikas un lauksaimniecības organizācijas iniciatīvas "SAVE FOOD" aprēķiniem, visvairāk jeb 53 procēntus pārtikas atkritumos izmet mājsaimniecības. Tas nozīmē, ka noteicoša loma pārtikas atkritumu apjoma samazināšanā ir patērtējam un nelielas izmaiņas ikdienas ieradumos var ievērojami samazināt pārtikas atkritumu apjomu.

Beziepakojuma veikala "ieber.lv" īpašniece, zaļā dzīvesveida entuziaste Agnese Gaidelione norāda, ka pārtikas atkritumus būtiski var ierobežot, nopērkot tieši tik, cik nepieciešams. "Cilvēks uz mūsu veikalā var nākt ar ieceļētā ēdienu recepti un nopirk tieši tik, cik vajag. Ja vajag 150 gramus auzu pārslu vai 200 gramus makaronu, tieši tik arī tiks iesvērts. Nevajag nopirk lielo iepakojumu, kas stāv virtuves plauktā neiztukšots, līdz vēlāk ar atlikušo saturu izmests atkritumos. Ieguvums ir dubults, netiek nopirkts par daudz un tiek arī ietaupīta nauda," viņa rosinā.

Veikaliņš Cēsīs jau vairākus gados popularizē beziepakojuma iepirkšanos, stāsta par iepirkšanās paraduma maiņu. Vai ir rezultāts? "Šajos gados izkristalizējies kontingents, kam šāds iepirkšanās veids ir svarīgs, kuri to pārņēmuši ik-dienā," stāsta A. Gaidelione. "Lai cilvēks mainītu iepirkšanās paradumus, vajadzīgs laiks un domāšanas maiņa. Mēs aicinām sākt ar mazajiem soļiem, uzrunājam izglītības iestādes,

Šefpavārs Eriks Dreibants uzsver, ka cenšas saimniekot tā, lai no iepirktajiem produktiem pāri paliek ļoti maz. Ja gadās, tos izlieto paši, sadala darbiniekiem, dažkārt jāliek lietā mazliet izdomas un izdodas izmantot visu.

sadarbojās ar ekoskolām. Ir uzrakstīta mazo soļu pasaka, veidojam raidījumus, kur mūsu konceptu rādām bērniem, lai viņi to var aiznest uz mājām savai ģimenei."

Uzņēmēja pastāsta par kādu iniciatīvu: "Ēd mājas, izēd māju tukšu un uzpildi to ar sarakstu!" Tas nozīmē, ka iepirkumu sarakstu veido nevis pēc principa, ko gribētu ēst, bet pēc tā, kas ir mājas. Piemēram, ja ir griķi vai makaroni, jādomā, ko var pagatavot, nesmot par pamatu šos produktus, kā arī piepērkot tikai to, kas nepieciešams. A. Gaidelione uzsver, ka ļoti būtisks solis, lai iegādātos tikai tik pārtikas, cik nepieciešams, ir sastādīt iepirkumu sarakstu, bet vēl būtiskāka – stingra pieturēšanās pie tā. Vai tad paši nereti neesam bijuši situācijās, kad uz veikalā aizejam tikai pēc maizes un piena, bet mājas pārnākam ar pilnu iepirkumu maiņu. Sarakstīnā vajag ieplānot gan pamatlīetas, gan arī kādu kārumu, ko nenoliedzami sagribēsies. Tas liek plānot ne tikai pirkumus,

bet pirmkārt jau ēdienkartī vienai nedēļai. "Kad cilvēkiem par to stāstām, viņi saka, ka nevar zināt, ko gribēsies ēst. Tāpēc nevajag piesaistīt ēdienkartī konkrētai dienai, bet domāt nedēļas griezumā, vadoties pēc produktiem, kas pieejami. Kad sistēma būs ģimenē ieviesusies, dzīve klūs vienkāršāka un cilvēki drīz vien secinās, ka tiešām ir ļoti maz produktu, ko izmest," saka A. Gaidelione, piebilstot, ka šobrīd notiek arī darbs pie rokasgrāmatas par bezatlikumu maltīšu gatavošanu.

Izmest – galējais risinājums

Pēc iniciatīvas "SAVE FOOD" aprēķiniem, 12 procentu pārtikas atkritumos nonāk jau ēdienu pagatavošanas procesā sabiedriskajā ēdināšanā. Latvijā pazīstamais pavārs Ēriks Dreibants no "Pavāru mājas" Līgatnē un "3 pavāru restorāna / Restorāna '3'" Rīgā norāda, ka savā darbā vienmēr domā par pārtikas atkritumu samazi-

UZZINAI

Kur rodas pārtikas atkritumi Eiropas Savienības valstīs?

- Mājsaimniecībās – 53%.
- Pārstrādes procesā – 19%.
- Sabiedriskās ēdināšanas nozarē – 12%.
- Produktu ražošanas gaitā – 11%.
- Vairumtirdzniecībā un mazumtirdzniecībā – 5%.

Avots: www.zalabrviba.lv

nāšanu. Tam lielākais dzinulis gan esot optimālas produkcijas pašizmaksas saglabāšana, lai gan mazsvārīga nav arī atbildība pret dabu. Ē. Dreibants stāsta, ka "Pavāru mājā", kur pamatideja ir degustācijas ēdienkarte, produktu iegādi plānot ļoti viegli: "Klientus apkalpojam pēc rezervācijām, tātad skaidri zinām, cik būs viesu. Ja ir 30, tātad, gatavojam 30 porcijas, un izejvielu tiek iegādāts tieši tik daudz. Strādāju arī restorānos, kuros ir ēdienkartes piedāvājums, bet visam pamatā jau ir bizness, un jebkurš izmestais pārtikas produkts ir zaudējumi. Viss nāk ar pieredzi, kas ļauj prognozēt viesu plūsmu, kas nedēļas nogalēs nepārprotami ir lielāka, un tam arī gatavojamies."

Viņš stāsta, ka restorānu īpašnieki un šefpavāri arvien vairāk izprot pārdomātas pieejas nozīmi un tas izpaužas arī piedāvājumā. "Ja savulaik restorānos ēdienkartes bija ļoti plašas, pat 50 dažādi ēdienu, tagad tādu piedāvājumu vairs nesastapsiet. Visi sapratuši, ka uzturēt tik lielu piedāvājumu nav iespējams, jo, piemēram, atnāk tikai 30 viesu, kuri no plašās ēdienkartes pasūta vien kādus desmit dažādus ēdienus. Tas nozīmē, ka produkti, kas iegādāti pārējiem 40 ēdiņiem, vienkārši stāv plauktā, ledusskapā un bojājas," viņš paskaidro.

Šefpavārs neslēpj, ka ar laiku tiek apgūtas dažādas gudrības, kas ļauj līdz minimumam samazināt atkritumos nonākušo produktus daļu. "Parasti pāri paliek ļoti maz, tos sadālām darbiniekiem, izlietojam paši. Izmest kādu produktu, tas ir pats galējais risinājums. Mani darbinieki zina, ja kaut kas būs nopirkts par daudz, dusmošos. Labāk, lai krējuma nedaudz pietrūkst, mēs aizskriesim pēc vienas paciņas, nekā trīs paliek pāri. Viss nāk ar pieredzi," Ē. Dreibants skaidro.

Ziedo, ja nepārdod

Tikai pieci procenti pārtikas atkritumu rodas tirdzniecībā, un Latvijas Tirgotāju asociācijas valdes priekšsēdētājs Henriks Danusevičs norāda, ka organizācijā šo jautājumu īpaši nav aktualizējuši. "Pirmkārt, no kopējā atkritumos nonākušā pārtikas daudzuma tirdzniecības jomas daja ir neliela. Otrkārt, tirgotāji paši raduši iespēju to risināt. Tie, kuriem pārtika norakstāma lielos apjomos, vienojušies ar palīdzības organizācijām. Ja pārtika der dzīvniekiem, tad ar medniekiem vai zooloģiskajiem dārziem. Vajadzētu būt tā, ka atkritumu konteineros nekas nenonāk, protams, var gadīties dažādas situācijas, bet pārtikas zudumi nozares uzņēmumos nekādā gadījumā nav sistēma," viņš paskaidro.

Produkti, kuriem beidzies minimālais derīguma termiņš "Ieteicams līdz...", joprojām ir droši lietojami uzturā, ja ievēroti glabāšanas nosacījumi un nav bojāts iepakojums. Tie tiek ziedoti Latvijas Samariešu apvienības pārtikas bankai "Paēdušai Latvijai", kas palīdz tūkstošiem grūtībās nonākušu cilvēku. Taču H. Danusevičs šajā sakarā norāda uz kādu neatrisinātu problēmu: "Neesam panākuši, ka par ziedoto pārtiku nebūtu jāmaksā PVN. Šobrīd tirgotājiem jāsamaksā nodoklis par to, ko viņi ziedo labdarībai, un, mūsuprāt, tas nav taisnīgi. Līdz šim valdība nav izrādījusi vēlmi to risināt, tāpēc turpināsim to uzturēt aktuālu, kamēr parādīsies politiķi, kuri būs gatavi atbalstīt lōgiskas lietas. Neprasām neko netaisnīgu, ir jābūt gribai to sakārtot."

Arī Eiropas Parlamenta deputāte no Latvijas Inese Vaideire norādījusi, ka pārtikas atkritumu samazināšana nav jauna aktualitāte laikmetam, kuram raksturīga populācijas, resursu un klimata problēmu spriedze. "Ir pēdējais laiks mums visiem kļūt atbilstīgākiem un varbūt biežāk un vairāk ļemt vērā to, ko jau agrāk mums centūšies uzsvērt un mācīt vecāki un vecvecāki – cienīsim pārtiku!" viņa aicina, uzsverot, ka katrs individuāli varam dot ieguldījumu pārtikas atkritumu samazināšanā.

Materiāls tapis ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu. Par publīkāju saturu atbild SIA „Kurzemes Vārds” un reģionālās izdevniecības